

Dokumentaristický seminář KDT v ZS 2022/23

každé úterý v zimním semestru 16:30-18:55 v učebně 217 a současně online přes Teams na odkazu:

https://teams.microsoft.com/l/meetup-join/19%3ameeting_NjI3ZjFiYTMtY2JkOS00MmFhLTg0NzktNGYwNmI0NTIhYTU3%40thread.v2/0?context=%7b%22Tid%22%3a%223b0d7367-6f74-45ec-b99b-d962ddfc18d1%22%2c%22Oid%22%3a%2285477ef6-5d83-4a92-bf8d-a5b272862060%22%7d

(střídají se v něm zajímaví dokumentaristé, kteří promítnou svůj film nebo pásmo ukázek ze své tvorby – hosta představí v dialogu současní pedagogové, doktorandi či absolventi KDT)

účast studentů všech ročníků KDT je povinná

4. 10. *schůze katedry: přivítání nových pedagogů a nových studentů 1. ročníku bc/mgr, představení inovací pro rok 2022/23*

11. 10. Alice Růžičková – Markéta Ekrt Válková: *Mára jde do nebe* (2022, 81')

18. 10. Lukáš Kokeš – Štěpán Vodrážka: *PSH Nekonečný příběh* (2022, 70')

25. 10. *výuka se ruší: začíná MFDF Jihlava*

1. 11. Tereza Reichová – Tomáš Kratochvíl: *Pongo Calling* (2022, 80')

8. 11. Lucie Králová – Miroslav Bambušek: *Lidi krve* (2021, 85'), kameraman Jakub Halousek a střihač Jan Daňhel

15. 11. Hana Nováková – Věra Caisová: *Příliš hlučná samota* (1995, 90')

22. 11. Tomáš Bojar – Adéla Komrzý, Tomáš Bojar: *Zkouška umění* (2022, 102')

29. 11. Sarah Lomenová – Barbora Sliepková: *Čiary* (2021, 80')

6. 12. Martin Řezníček – Tomáš Etzler, Adéla Špaljová: *Nebe* (2021, 71')

13. 12. Honza Šípek – Jan Hošek: *Planeta Praha* (2022, 85') a kameraman Jiří Petr

20. 12. Viola Ježková – Míra Janek: *Všechno dobře dopadne* (2022, 79')

Anotace filmů:

4. 10. *schůze katedry: přivítání nových studentů 1. ročníku bc/mgr a představení inovací pro rok 2022/23*

11. 10. Alice Růžičková – Markéta Ekrt Válková: *Mára jde do nebe* (2022, 81')

Markéta Ekrt Válková (*1973, Praha) po gymnáziu studovala zlínskou Filmovou školu, poté si vybrala Katedru dokumentární tvorby FAMU. Ukončila ji filmem „Motocyklení“, za který získala několik cen. Provdala se za zvukaře Viktora Ekrtu, s nímž má čtyři dcery. Byla asistentkou režie Jiřího Menzela při natáčení filmu „Život a neobyčejná dobrodružství vojína Ivana Čonkina“ a také režiséra Vojtěcha Jasného při natáčení „Návratu ztraceného ráje“. Dělal pomocnou režisérku Romanu Vávrovi či Petru Zelenkovi. Pro Českou televizi realizovala kromě dokusopů „Čtyři v tom“ a „Provedu! Přijímač“ například dokumenty „Pohyby tance“, „Dětství, důvod k dospělosti“, „Živnostníci v karanténě“ aneb „Holé zadky“. Nyní dokončila celovečerní dokumentární film o horolezci Marku Holečkovi. Dlouhodobě se věnuje časosběrnému projektu o syrské rodině v Čechách.

Anotace filmu „Mára jde do nebe“: Marek Holeček patří mezi nejvýznamnější české a světové horolezce současnosti. Na ty nejvyšší hory těsně pod nebem leze bez kyslíku náročným alpským stylem. Jeho extrémní

přístup k horám i životu mu přináší úspěchy a také problémy. Film „Mára jde do nebe“ sleduje jeho pět pokusů o prvovýstup na náročnou horu Gašerbrum I v pákistánském pohoří Karákóram. Dívá se na ně očima Máry Holečka a zároveň očima lidí okolo něj, očima lidí, kteří čekají, zda se vrátí. Úspěšná totiž byla až pátá expedice a film sleduje i ty nepovedené, a dokonce ty tragické. Během nich přišel díky omrzlinám o několik článků prstů na noze a také o kamaráda a spolulezce, jenž přímo před ním spadl z výšky tisíce metrů. Na pěti pokusech zdolat Gašerbrum I se tak ukazuje Holečkova schopnost řešit problémy i jeho pozitivní přístup k životu. Díky němu pak dokáže překonat věci, které by ostatní lidé překonávali jen stěží. Režisérka Markéta Ekrt Válková ukazuje sílu i krásu hor, jejich nebezpečí a vůli, kterou musíte pro jejich zdolání mít. Stejně jako Marka samotného, jeho osobní život, komplikovanou povahu a dopad nebezpečných expedic na všechno okolo něj. Snímek ho představí očima druhých a nebojí se jít slavnému horolezci pod kůži. Na horách je Mára Holeček doma, cesta do sebe samotného vyžaduje mnohem větší odvalu a s filmem ji podstupuje poprvé. Více na <https://www.youtube.com/watch?v=IMSA9rxmAlA>

18. 10. Lukáš Kokeš – Štěpán Vodrážka: PSH Nekonečný příběh (2022, 70')

Štěpán Vodrážka (*1986, Praha) známý pod přezdívkou FOK zakončil studia na pražské FAMU (KSS) krátkým filmem The Deal, který se dostal do TOP 5 mezinárodní soutěže porotované Ridley Scottem. Natočil přes 20 videoklipů a plno reklam, skvělých, dobrých i ne tak dobrých. Režíroval epizodu Tattoo pro televizní doku sérii Kmeny, pracoval jako režisér na televizní sérii „Dáma & Král“. Je čestným občanem Prahy 5 – Motola, kde se narodil. Dostat se z tohoto pražského ghetta až na FAMU a ještě dál, je věc rovnající se zázraku. Tuto zkušenost reflektuje v krátkém filmu „Yung Michal“. Film o kapele PSH je jeho celovečerním dokumentárním debutem. V současnosti se snaží vyvíjet další dokumentární projekty a také svůj celovečerní hraný debut. Rád kouká na komentované zápasy Starcraftu 2, poslouchá Radiohead a chodí ven s kočárkem.

Anotace filmu „PSH Nekonečný příběh“: Českou hudební legendu Peneři strýčka Homeboye neboli PSH zná v České republice snad každý. Jací jsou ale ve skutečnosti dnes už kluci na prahu středního věku Orion, Vladimír 518 a Mike Trafik? Vznik přelomového alba „Repertoár“, dodnes považovaného za milník českého rapu a jednu z nejlepších desek vůbec, posun k elektronice nebo testování maximálních možností hudebního showbyznysu i sebe sama – to je základ filmu o kapele PSH. Ta si fanoušky získala autenticitou, vtípem i tvrdou prací a stále se drží na vrcholu díky lásce k hudbě a nerozlučnému přátelství. Neznámější čeští rappeři se v překvapivě otevřeném a velmi osobním dokumentu se spoustou dosud nepublikovaných záběrů a soukromých archivů nebojí jít na dřev a být stejně upřímní jako jejich hudba. Zdá se, že příběh PSH jen tak neskončí. Film oceněn diváckou cenou na KVIFF 2022. Více na <https://musicserver.cz/clanek/69038/vladimir-518-psh-rozhodne-neni-jednoduchy-jit-s-kuzi-na-trh/>

25. 10. výuka se ruší: začíná MFDF Jihlava

1. 11. Tereza Reichová – Tomáš Kratochvíl: Pongo Calling (2022, 80')

Tomáš Kratochvíl (*1983, Brno) absolvent Fakulty humanitních studií UK strávil pouhý rok na katedře střihu na FAMU. Podílel se jako režisér na hraném celovečerním filmu „Hives“ (2012), který je výsledkem spolupráce pěti evropských filmových škol. Prosadil se ale až dokumentárním filmem „Gadžo“ (2014), což byl autorův filmový deník o jeho půlročním pobytu mezi Romy ve vyloučené lokalitě v Předlicích. Celovečerní snímek „Češi proti Čechům“ (2015), který je jeho volným pokračováním, získal zvláštní uznání poroty na mezinárodním festivalu v Jihlavě. Sociální a rasové problematice a zároveň legislativním procesům se věnuje v dokumentu „Ubytovny“ (2015). Snímek „Uprchlíci“ (2016) pojednává o situaci na hranicích Turecka s Islámským státem a také o pašeráckém byznysu na tureckém pobřeží. Autor se sám vydával za uprchlíka a se skrytou kamerou zachytil složité vyjednávání s pašeráky a cestu na gumovém člunu přes moře.

Anotace filmu „Pongo calling“: Svoji romskou rodinu zachránil před rasovou diskriminací útekem z Česka do Velké Británie. Uspěl tam a potom pojal nelehký plán zachránit všechny evropské Romy. Nejsledovanější romský řidič kamionu, padesátiletý blogger Pišta Pongo, na cestě z manchesterského předměstí do Bruselu, bojuje za lepší život milionů Evropanů druhé kategorie. Časosběrný dokumentární film Pongo Calling zachycuje život romského emigranta z Česka. Poté, co prezident Miloš Zeman naznačil, že Romové nepracují, začal se Štefan Pongo angažovat jako aktivista, aby dokázal, že většina Romů nejen pracuje a chce pracovat, ale aby také Romové práci měli. Dokument se představí na festivalu v Jihlavě, jeho protagonista zemřel krátce před dokončením filmu. Více na <https://ct24.ceskatelevize.cz/kultura/3525208-rasismus-se-v-cesku-za-deset-let-nezmenil-rika-reziser-noveho-dokumentu-pongo>

8. 11. Lucie Králová – Miroslav Bambušek: Lidi krve (2021, 85´), kameraman Jakub Halousek a střihač Jan Daňhel

Miroslav Bambušek (*1975, Louny) absolvoval studium filozofie a překladatelství (francouzština a starořečtina) na Institutu základů humanitní vzdělanosti UK v Praze (bakalář) v 2000. Spolu s bratrem Tomášem Bambuškem založil v 1996 divadelní skupinu „D. I. Lebedung“ zaměřenou na inscenování současné dramatiky. Napsal přes čtyřicet divadelních her, dvě operní libreta a filmové scénáře. Dlouhodobě se věnuje projektům, které vnímají kulturu jako platformu pro politické a sociální reflexe. V tomto smyslu v minulosti působil například v Národním divadle, v Divadle Na zábradlí, v HaDivadle či Studiu Hrdinů. Zaměřuje se ale i na realizaci svých projektů v nedivadelní, především industriálních prostorech spojených s pamětí konkrétních událostí (sem patří např. dlouhodobé projekty Perzekuce. cz či Cesty energie). Za své projekty získal mnohá tuzemská ocenění: ceny Alfréda Radoka, ceny Divadelních novin atd. V roce 2008 obdržel cenu Nadace RWE & Barandov studio za námět na filmový scénář „Případ Postelberg“. Za film „Jan Hus – mše za tři mrtvé muže“ (2009) získal Cenu Andreje Stankoviče. V roce 2012 se podílel spolu s Martinem Ježkem a Janem Daňhelem na experimentálním projektu „KKK“ (Kousek, Křížová cesta, Kotouč). Za film „Lidi krve“ (2021) získal hned několik ocenění (Trilobit, Revolver Revue, cena Andreje Stankoviče a kameramanská cena za přínos české kinematografii).

Jakub Halousek (*1978, Praha) vystudoval katedru kamery na FAMU, kde se ve své diplomové práci zaměřil na historii kamerové techniky. Specializuje se především na dokumentární a experimentální film. Je členem Argentum Vivum, kolektivní tvůrčí platformy, která se od první dekády 21. století orientuje na „výhradní práci s tzv. starými médii.“ Jako kameraman natočil filmy „Marta“ (režie Marta Nováková, 2006), „Mír s tulení“ (režie Miloslav Novák, 2007), „Vše pro dobro světa a Nošovic!“ (režie Vít Klusák, 2010), „Kronika Oldřicha S.“ (režie Rudolf Šmíd, 2011), „Dva nula“ (režie Pavel Abrahám, 2012), „Dělníci bulváru“ (režie Vít Klusák, 2013), Viva video, video viva (režie Adéla Komrží, 2019), Kaprkód (režie Lucie Králová, 2022). Spolupracoval také na televizních titulech, mj.: „Případy 1. oddělení“ (režie Dan Włodarczyk, Peter Bebjak, Jakub Štáfek) a „Nevinné lži“ (režie Tereza Vrabelová, Petr Zahrádka, Vojtěch Kotek, Jan Prušinovský, Alice Nellis).

Jan Daňhel (*1971, Praha) střihač, pedagog na FAMU a člen Skupiny českých a slovenských surrealistů. Je autorem mnoha samostatných fotografických výstav. Jako střihač je podepsán pod celovečerními filmy: „Čtyři slunce“ (2012), „Nebe, peklo“ (2010), „Pokoj v duši“ (2009), „Venkovský učitel“ (2007), „Václav“ (2008), „Štěstí“ (2005), „Divoké včely“ (2001) a mnoha dalšími. Spoluautor filmů „Neustadt“, „Naše zahrádka“, „Adam Kadmon“ (s Martinem Čihákem), „Druhá liga“, „Raketa lásky“, „Požární sport II“ (s Martinem Ježkem).

Anotace filmu „Lidi krve“: Filmový příběh sleduje osudy skutečných obyvatel bývalé německé obce Vitín. Ústřední postavou filmu je Otto Hille, pocházející z českoněmecké rodiny. Pro starého a těžce nemocného Leopolda Švarce připraví výpravu, která má být očištnou cestou do minulosti zahalenou tajemstvím. Švarce doprovází věrně sloužící autistický Mišel, kuchař Jan a doktor Ignaci. Otto přibírá do skupiny také žebrajícího zkrachovalého malíře Henryho. Díky výpravě se Otto propadá do krajiny svých předků – do dávno rozpadlé německé vesnice Vitín. Stává se svědkem událostí v roce 1945, kde potkává svého děda Otfrieda Hilleho. Trauma minulosti se stává klíčem k pochopení přítomnosti. Více na

15. 11. Hana Nováková – Věra Caisová: Příliš hlučná samota (1995, 90')

Věra Caisová (*1945, Trenkovo, Jugoslávie) scenáristka a režisérka známá také jako Věra Cais žila od roku 1947 s rodiči (otec Čech, matka Jugoslávka) ve Františkových Lázních a od roku 1967 pobývá v Paříži. Svým celovečerním hraným debutem „Příliš hlučná samota“ přispěla k poměrně bohaté hrabalovské filmografii, právě tento projekt byl dlouhá léta jejím snem. Snímek, který Caisová ve francouzsko-česko-německé koprodukcí natočila podle vlastního scénáře, upozorňuje na nadčasové a obecně sdělné kvality textů Bohumila Hrabala, dosud považovaných za typicky českou látku. Tomu odpovídá selekce materiálu, pocitové ladění filmu i mezinárodní herecké obsazení. Jedna z nejlepších a nejživotnějších (a také nejautobiografičtějších) hrabalovských postav, svérázný balič papíru Haňta, prošla spolu se svým autorem dlouhým vývojem: režisérka si jako svého hrdinu nevybrala Haňtu – mimoděčného básníka surrealisticky šokující reality (jako Juraj Herz ve středometrážních Sběrných surovostech, 1965), ale Haňtu – láskyplného milence života. Bohumil Hrabal se ve filmu symbolicky objeví v epizodní roli muže s vozíkem.

Anotace filmu „Příliš hlučná samota“: Starý papír, starý lis a Philippe Noiret v tragikomedii, natočené na motivy románu Bohumila Hrabala. Stárnoucí Haňta pracuje ve sběrně jako balič starého papíru, chystá se do důchodu a lis, u něhož léta pracuje, si chce vzít s sebou. Žije si své poklidné dny plné obyčejných i neobyčejných setkání s lidmi, kteří přivážejí papír do sběru, i s imaginárními hosty, ať už to jsou svatí, literární postavy nebo autoři knih, jež lisuje. Čte si, sní o krásné cikánce Ilonce a popíjí s přáteli, mezi nimiž jsou profesor, cikáni i kostelník. Poklidný život se mu však nečekaně začne hroutit a zklamaný muž, jenž nečekaně ztrácí smysl života, vidí jediné řešení, jak završit své celoživotní dílo. Více na <https://regiony.rozhlas.cz/vera-cais-reziserka-7423540> nebo v článku STANKOVIČ, Andrej: O Hrabalovi (jen) v dobrém aneb O reflektované nedokonalosti. Kritická Příloha Revolver Revue. R. 1995, č. 3, listopad, s. 74–76.

22. 11. Tomáš Bojar – Adéla Komrzý, Tomáš Bojar: Zkouška umění (2022, 102')

Adéla Komrzý (*1992, Praha) studovala Dějiny umění na Filosofické fakultě UK a v roce 2020 absolvovala mgr. studium dokumentární tvorby na FAMU. V roce 2018 byla na stáži na prestižní filmové univerzitě Filmuni Babelsberg Konrad Wolf, kde studovala režii a byla vybrána k účasti na Berlinale Talents v rámci mezinárodního filmového festivalu Berlinale. S filmem „Jednotka intenzivního života“ se účastnila IDFA Summer School 2019, IDFA Academy a ExOriente Forum 2020. První filmové zkušenosti získala při práci na miniserií HBO „Hořící keř“ (2013) v režii Agnieszky Holland. V roce 2013 také získala ocenění Trilobit od filmového a televizního svazu FITES za kapitolu ve filmovém pásmu „Televizní oslava“. Za bakalářský film „Výchova k válce“ z cyklu Český Žurnál si odnesla hlavní Cenu Andreje „Nikolaje“ Stankoviče. Film měl premiéru na MFDF Ji.hlava a byl dále promítnut na mezinárodních filmových festivalech po světě (DocLisboa, ZagrebDox, goEast, Docker atd.). Za svůj poslední film „Viva video, video viva“ o pionýrech českého videoartu byla nominovaná na Cenu Pavla Kouteckého. Pro Radio Wave natáčela ankety o palčivých společenských tématech „Z ulice“.

Tomáš Bojar (*1981, Praha) vystudoval politologii a mezinárodní vztahy (se zaměřením na politickou filozofii) a právo na UK, kde také absolvoval doktorské studium etiky. Filmové tvorbě se věnuje od roku 2003, zprvu jako scenárista a dramaturg, později i jako režisér a producent. V autorském tandemu s režisérem Pavlem Abrahámem vytvořili celovečerní dokumentární filmy „Česká RAPublika“ (2008) a „Dva nula“ (2012). Společně s režisérkou Rozálií Kohoutovou pracovali na celovečerních dokumentárních filmech „FC Roma“ (2016) a „Letní hokej“ (2019). V roce 2018 dokončil celovečerní dokumentární film „Mimořádná zpráva“ a společně se Zuzanou Kirchnerovou také pětidílný dokumentární seriál „Pět statečných“. Jako scenárista pracoval na dokumentárním filmu Martina Marečka „Dálava“ (2019). Jeho filmy byly uvedeny na mnoha mezinárodních filmových festivalech, mj. na MFF Karlovy Vary, Visions du Réel Nyon, BAFICI Buenos Aires,

London Open City Documentary Festival, DOXA Documentary Film Festival Vancouver, Kasseler Dok Fest či Edinburgh International Film Festival. Získaly také řadu různých domácích ocenění (Cena Pavla Kouteckého, Česká radost na MDFD Jihlava, Zlatý ledňáček na Finále Plzeň, Cena Trilobit aj.) i nominací (Cena české filmové kritiky za nejlepší dokument, Český lev za nejlepší dokument).

Anotace filmu „Zkouška umění“: Umělecká tvorba není soutěž, přesto se při přijímacích zkouškách na akademii musí dospět k pořadí uchazečů. Jak lze ale měřit výtvarné nadání? A jakou roli může mít v dnešním světě umění? Adéla Komrzý s Tomášem Bojarem se rozhodli natáčet talentové zkoušky na tři ateliéry AVU. Svým observačním dokumentem kladou prosté otázky, jež se zpravidla bojíme vyslovit; možná proto, že v jiných případech vedou k neuspokojivým, až banálním odpovědím. Zároveň ukazují, že portrét instituce dokáže nabídnout i odlehčenou generační výpověď, v níž má význam se ptát, proč má člověk potřebu umělecky tvořit, stejně jako se dozvědět, že chleba za 14 korun může vydržet čerstvý celý týden. Film získal cenu soutěže Proxima na KVIFF 2022. Více na <https://www.novinky.cz/clanek/kultura-salon-jak-dnes-ucit-umeni-adela-komrzy-a-tomas-bojar-natocili-film-zkouska-umeni-40401974>

29. 11. Sarah Lomenová – Barbora Sliepková: Čiary (2021, 80')

Barbora Sliepková (*1993, Bratislava) vystudovala dokumentární režii na FTF VŠMU v Bratislavě. Její studentský film „O sestře“ (2016) získal Cenu LITA za nejlepší režii na Festivale studentských filmů Áčko a hlavní cenu poroty v soutěžní sekci In the middle of Europe na MFFK Febiofest. Spolupracuje také na diskusní relaci „Večera s Havranom“ na RTVS. Pro dokumentární cyklus „Biele vrany“ (2018) režírovala díl „Xenofóbia“ a pro sérii portrétů slovenských architektů „Ikony“ (2020) připravila díl o Viere Meckové. Za film „Čiary“ získala ocenění v kategorii Eastern Promises na KVIFF.

Anotace filmu „Čiary“: Černobílý snímek osciluje mezi intimními portréty zdánlivě náhodných protagonistů a společenskokritickou výpovědí o vlivu urbanistické transformace na osobní i komunitní život. Až neorealisticky stylizované záběry ukazují každodenní ruch současné Bratislavy, jejíž obyvatelé se musí kromě vlastních strastí vyrovnávat s neustálým šramotem městské výstavby, kolabující dopravou i rostoucími cenami bytů. Osobité obrazové kompozice a neurotická orchestrální hudba spoluvytvářejí audiovizuální báseň o realitě moderního městského života, v níž lze i malování čar na silnici vnímat jako filozofickou úvahu. Více na <https://wave.rozhlas.cz/kdyz-jsme-dostatecne-pozorni-vzdy-nas-muze-neco-prekvapit-rika-autorka-8612122>

6. 12. Martin Řezníček – Tomáš Etzler, Adéla Špaljová: Nebe (2021, 71')

Tomáš Etzler (*1963, Ostrava) vystudoval zeměpis a tělocvik na Pedagogické fakultě v Ostravě. Od 1987 byl dramaturgem ostravského studia ČT. V 1991 odešel do USA, kde se osm let živil jako umývač oken, barman či zahradník. V 1999 mu byla nabídnuta práce v CNN, kterou přijal a začal pracovat jako řidič a později jako editor zpráv. Působil jako válečný zpravodaj CNN na Haiti, v Iráku a v Afghánistánu a v 2008 jako první Čech získal cenu Emmy za aplikaci satelitních přenosů pomocí technologie BGAN – tato technologie umožňuje mobilní živé vstupy bez přenosových vozů. Od 2007 byl prvním stálým zpravodajem České televize v Číně a v 2010 přesídlil do Hongkongu, odkud pracoval pro ČT do 2014. O svých zkušenostech napsal autobiografii mapující 7 let jeho života v Asii „Novinářem v Číně: Co jsem to proboha udělal?“ (2021, Nakladatelství Vyšehrad).

Adéla Špaljová (*1976, Praha) v roce 2002 ukončila studium na FAMU obor stříhová skladba. Ve filmové branži pracuje od roku 1996, zpočátku jako asistentka stříhu, filmový skript a nyní jako střihačka. Spolupracovala na mnoha celovečerních filmech českých i zahraničních. Jako střihačka vyniká převážně v oblasti dokumentů, animovaných filmů, hudebních klipů, reklam, krátkých hraných filmů a v její filmografii naleznete i jeden celovečerní hraný film. Podílí se i na tvorbě pořadů České televize.

Anotace filmu „Nebe“: Celovečerní dokument Tomáše Etlera, který vypráví příběh Číny 21. století prostřednictvím sirotčince v malé severočínské vesnici. Sirotčinec, který byl založen a provozován katolickými jeptiškami, formálně v Číně nelegální, pojme přes 100 dětí. Všichni trpí mentálním nebo fyzickým postižením. Film přímo a nepřímo řeší některá z největších témat moderní Číny: politika jednoho dítěte, lidská práva, nedostatek svobody náboženského vyznání, korupce nebo zhoršení lidských hodnot v komunistickém režimu, je ale také příběhem o lásce. Více na <https://www.dokrevue.cz/clanky/nebe-nad-soucasnou-cinou>, na <https://vltava.rozhlas.cz/zastrasit-ponizit-vystresovat-cina-se-desi-svobodnych-medi-me-tam-zatkli-8700186>

13. 12. Honza Šípek – Jan Hošek: Planeta Praha (2022, 85') a kameraman Jiří Petr

***Jan Hošek** (*1961, Praha) po studiu na Přírodovědecké fakultě UK (systematická biologie) a FAMU (dokumentární tvorba) pracoval několik let v Krátkém filmu Praha. Jako režisér a scenárista se podílel na vzniku asi sedmdesáti dokumentárních a vědeckopopulárních pořadů zejména pro Českou televizi, ale také Ministerstvo životního prostředí či ČSOP. Natáčel v České republice, ale i v zahraničí, například na Sibiři, ve Vietnamu, Laosu, Thajsku či Indonésii. Patří k autorům, kteří prošli celou cestu od Teleskopu přes Vědník a Popularis až k Portu, pro který připravoval převážně příspěvky s přírodovědnou tematikou. Spolupracuje s Mariánem Polákem, který založil společnost GepART pictures. Kromě filmů se věnuje i odborné ilustraci (přibližně čtyřicet knižních titulů). Jeho ilustrace se pravidelně objevují v populárně-naučném časopise Ptačí svět. Jeho ilustrace doprovázejí významné ornitologické dílo European breeding bird atlas. 2, Distribution, abundance and change. Z filmografie: „Expedice Ratanakiri“ (1999), „Opustit Angkor“ (1999), „Potřebujeme skrývání?“ (2006), „Netopýři ve tmě“ (2009), „O syslech a lidech“ (2012), „Příběhy zvědavých přírodovědců“ (seriál ČT, 2014), „Jak se dělá prales“ (2015), „Svět podle termitů“ (2017), „Planeta Česko“ (2017), „Slyšet sýčka“ (2020).*

***Jiří Petr** (*1958, Praha) je mezinárodně uznávaným kameramanem divoké přírody a přírody. Po studiu ekologie na UK v Praze se specializoval na „dokumentaci“ na filmové škole v Praze. Již během studií pracoval jako kameraman a později jako profesionální potápěč v Itálii. Jako dokumentarista provázal nespočet expedic. Od roku 1990 produkoval řadu dokumentů o přírodě a divoké zvěři ve spolupráci se známými mezinárodními produkčními společnostmi. Jiří Petr pracuje pro přední evropské televizní stanice jako BBC, ORF, NDR Naturfilm, Terra Mater, Česká televize, TBS, TV Tokyo, RAI, ARTE, ARD, ZDF. Dalším zaměřením je výroba firemních a webových reklam pro národní parky a přírodní rezervace v České republice.*

Anotace filmu „Planeta Praha“: Kolik „obyvatel“ má Praha? Tvůrci oceňovaného filmu Planeta Česko se tentokrát vydali na výpravu do betonové džungle hlavního města. Vedle nás lidí tu žijí nečekaní zvířecí sousedé, jejichž každodenní dobrodružství filmaři zaznamenali díky nejmodernějším technologiím z výjimečné blízkosti. Kde se v Praze vzali majestátní mufloni? Co si počne slípka zelenonohá, které nutrie bere možnost ke hnízdění? Do jaké zimní skrýše se na Petříně schová roztomilý plch? A co roháč, najde svou partnerku v nočním reji zahradní restaurace? Vydejte se na vzrušující výpravu pro celou rodinu za desítkami dalších zvířecích hrdinů, kteří tajně žijí v naší metropoli. Více na <https://www.totalfilm.cz/2022/08/planeta-praha-recenze/>

20. 12. Viola Ježková – Míra Janek: Všechno dobře dopadne (2022, 79')

***Miroslav Janek** (*1954, Náchod) režisér, kameraman a střihač natočil více než dvě desítky dokumentů a téměř čtyřicet krátkých filmů. V 70. letech pobýval v emigraci v Německu, od roku 1980 pracoval v USA jako střihač a kameraman. Sám tam natočil kolem deseti autorských nezávislých filmů (Visitor, Heroes, Little City in Space, Now I lay me). Spolupracoval se slavným režisérem Godfreyem Reggiem jako střihač na celovečerních dokumentech Qatsi trilogie: „Koyaanisqatsi“, „Powaqqatsi“, „Naqoyqatsi“ a krátkometrážním „Anima mundi“. Pracoval i s hudebním skladatelem Philipem Glassem. V 90. letech pobýval dva roky v Itálii. Od roku 1993 pracuje pro Českou televizi na hodinových dokumentárních filmech, které získaly řadu ocenění:*

„Sedum deset Nečtiny“, „Zemský ráj“, „Nespatřené“, „Hamsa, já jsem“, „Previanti“, „Člověk a jeho pán“, „Bitva o život“, „Nachové plachty“. Dále natočil filmy: „Občan Havel“, „Zpověď Kateryny K.“, „Chačipe“, „For Semafor“, „Umanutá“, „Čtyři dohody“, „Olga“, „Evangelium podle Brabence“, „Normální autistický film“, „Universum Brdečka“ nebo „Markéta chce taštičku“. Je držitelem čtyř Českých lvů za nejlepší dokument. Všechny filmy režiséra Miroslava Janka stříhá více než pětadvacet let jeho žena střihačka Tonička Janková. Od roku 1998 vyučuje na pražské FAMU.

Anotace filmu „Všechno dobře dopadne“: Režisér Miroslav Janek se ve své filmové básni o včelách a lidech zamýšlí nad tím, v čem pro nás může být včela jako tvor upřednostňující pospolitost a společenství nad vlastními zájmy inspirací a jak se člověk neustále narušující rovnováhu mezi jedincem a společenstvím a přírodou může záhy sám stát ohroženým druhem. V roce 2019 byly včely na schůzi Královské geografické společnosti v Londýně prohlášeny za nejdůležitější živá stvoření na Zemi. Ty se přitom zároveň podle názoru odborné veřejnosti zařadily na seznam ohrožených druhů. Hlavní postavou autorského filmu je včela a vedlejší postavou (antihrdinou) člověk. Film je hledáním odpovědi na otázku, zda ještě může všechno dobře dopadnout. Je úvahou nad tím, jak se svým chováním konkrétně může na výsledku podílet člověk. Předmětem zkoumání je lidská pýcha a chamtivost na straně jedné a nezištnost, pracovitost a smysl pro blaho celku na straně druhé, tedy na straně včel. Film je inspirován knihou Radomila Hradila Včely a jejich svět, která poukazuje na naši nemocnou mysl a realitu, kterou si sami ve svůj vlastní neprospěch kolem sebe vytváříme.